Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 20. Warszawa, dnia 22 lipca 1929 r. Rok XI.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr., z przesyłką zwyczajną 90 gr., poleconą 1 zł. 40 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr., tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 151-67, tel. Administracji Min. Sk. 84-26.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

TREŚĆ:

Podatki konsumcyjne.

212.

OKÓLNIK L. D. VI. 674/K.T./29.

W sprawie dopuszczalnej różnicy pomiędzy przeciętną mocą spirytusu p/g przyrządu kontrolnego syst. Siemensa, a zbadaną w odbieralniku.

Do wszystkich Izb Skarbowych — Wydział IV i do Wydziału Skarbowego Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach.

Okólnik z dn. 7.XI. 1927 r. L. D. VI. 21897/2/27 (Dz. Urz. M. S. Nr. 33 — 34 poz. 358) ustalono jako dopuszczalną różnicę pomiędzy przeciętną mocą spirytusu p/g przyrządu kontrolnego syst. Siemensa, a zbadaną w odbieralniku, + — 0,3°—, różnicę tę następnie zwiększono okólnikiem z dn. 18.II. 1928 r. L. D. VI. 779/2/28 do + — 0,5°—, wyłączając wypadki, gdy na skutek zwiększonego uchybienia przyrządu powstało by naliczenie na przedsiębiorcę. Jak wynika jednakże z nadsyłanych do Ministerstwa sprawozdań o niedokładnościach w działaniu przyrządów Siemensa Kontrola Skarbowa otwiera przyrządy każdorazowo, gdy różnica w mocy zaledwie przekracza + — 0,3°—, a nawet gdy do tej granicy nie dochodzi.

Z uwagi, że w myśl przepisów o monopolu spirytusowym z dn. 7/II-1928 r. jako podstawę do obliczenia spirytusu, wyprodukowanego w gorzelniach, przyjęto dane odbieralnika, przyrząd zaś służby tylko dla kontroli prawidłowości zapisów

w księgach gorzelniczych, i że stosowanie tak niskiej granicy uchybienia w mocy powoduje zbyt częste otwieranie przyrządu, co nie jest wskazane, a odbiera ponadto czas Kontroli Skarbowej od innych zajęć służbowych, ustala się nadal jako dopuszczalną +— 0,5°—, pomiędzy wskazaniem przyrządu, a odbieralnikiem.

Przekroczenie wymienionej granicy uchybienia przyrządu ma służyć wskaźnikiem co do potrzeby otwarcia go, celem usunięcia niedokładności.

Warszawa, dnia 1 lipca 1929 r.

Dyrektor Departamentu:
(—) *A. Krahelski.*

Przepisy celne.

213.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 czerwca 1929 r.

w sprawie zakazu przywozu kasz.

Na podstawie art 7 pkt. h) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Przywóz kasz, wymienionych w poz. tar. celn. 3 pkt. 2 a (kasza jęczmienna, jaglana) i poz. tar. celn. 3 pkt. 2 b (inne kasze, prócz osobno wymienionych) z wyjątkiem kaszy gryczanej z poz tar. celn. 3 pkt. 2 a (gryczana), do obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej jest zabroniony do dnia 31 grudnia 1929 r. włącznie.

Minister Przemysłu i Handlu może w porozumieniu z Ministrem Skarbu zwolnić od powyższego zakazu pewne ilości kasz wyżej wymienionych.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrom Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa, każdemu we właściwym mu zakresie działania.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzeciego dnia po ogłoszeniu. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 października 1928 r. w sprawie zakazu przywozu kaszy jęczmiennej (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 797).

Prezes Rady Ministrów:
(—) *Świtalski.*

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 11 lipca 1929 r. Nr. 50, poz. 410).

214.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 14 czerwca 1929 r.

o zawieszeniu cła wywozowego na otręby.

Na podstawie art. 7 punkt a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje.

§ 1. Cło wywozowe na otręby wszelkie (poz. 221 taryfy celnej), ustanowione rozporządzeniem Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 11 sierpnia 1927 r. w sprawie cła wywozowego na otręby (Dz. U. R. P. Nr. 74 poz. 652) w brzmieniu nadanem rozporządzeniem z dnia 20 października 1928 r (Dz. U. R. P. Nr. 92 poz. 812), zawiesza się do dnia 30 września 1929 r. włącznie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

(D. U. R. P. z dnia 8 lipca 1929 r. Nr. 49, poz. 406).

215.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 14 czerwca 1929 r.

w sprawie przepustek samochodowych dla obywateli państw obcych, zajmujących stanowiska dyplomatyczne poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

Na zasadzie art. 10 p. 12 i art. 21 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu o taryfie celnej z dn. 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) zarządza się, co następuje:

1. Celem ułatwienia obywatelom państw obcych, zajmujących stanowiska dyplomatyczne poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, przyjazdu do polskiego obszaru celnego samochodami lub motocyklami wprowadza się dla odpraw celnych wymienionych środków lokomocji osobne przepustki według dołączonego wzoru.

Za osoby, zajmujące stanowiska dyplomatyczne w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważać należy osoby wpisane na obowiązującą listę korpusu dyplomatycznego w stolicach państw utrzymujących stosunki dyplomatyczne z Rzecząpospolitą Polską, oraz urzędników Ministerstw Spraw Zagranicznych tych państw, będących na stanowiskach kierowniczych.

2. Przepustki będą wydawane przez Poselstwa Polskie na pisemny wniosek osób wymienionych w p. 1. Wniosek ten powinien zawierać szczegółowe opisanie samochodu względnie motocyklu i jednocześnie zobowiązanie wywiezienia tych środków lokomocji z obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej w ustalonym terminie.

3. Przepustka jest ważna na przeciąg trzech miesięcy od daty wystawienia i daje prawo częstokrotnego wjazdu i wyjazdu samochodem względnie motocyklem przez dowolny urząd celny w terminie ważności przepustki bez osobnego zabezpieczenia celnego i pozwolenia przywozu.

Ostateczny wyjazd samochodu względnie motocyklu z obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej winien nastąpić przed upływem terminu ważności przepustki.

4. Przepustka składa się z trzech kart (I, II, III), które winny zawierać: datę wystawienia, termin ważności przepustki, imię, nazwisko, stanowisko i miejsce zamieszkania osoby, dla której wystawiono przepustkę, podpis tej osoby, opisanie samochodu, oraz podpis i pieczęć Poselstwa.

5. Do samochodów i motocykli, wprowadzonych na podstawie wymienionych w niniejszem rozporządzeniu przepustek stosuje się analogicznie postanowienia §§ 5, 6, 9, 10, 17 i 23 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 24.VI. 1926 r. w sprawie ruchu samochodowego, motocyklowego i rowerowego przez granicę celną Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 404) z tem odchyleniem, że w razie nieotrzymania przez urząd celny wejściowy w ustalonym terminie karty Nr. II przepustki, należy przesłać posiadaną kartę Nr. I przepustki Ministerstwu Skarbu.

Jeżeli posiadacz przepustki zatrzyma przy wyjeździe z obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej kartę Nr. II przepustki celem ponownego przyjazdu, a dla jakichbądź powodów nie przyjedzie w terminie ważności przepustki, to karty Nr. II i III przepustki winien przesłać właściwemu Poselstwu Polskiemu, które ze swej strony prześle te dokumenty Ministerstwu Skarbu, jako dowód dokonanego wywozu środków lokomocji.

Kierownik Minisestwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

POSELSTWO POLSKIE
w . . . .

Przepustka Nr.

NA CZASOWY WJAZD SAMOCHODU DO OBSZARU CELNEGO RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

ważne do dn. . . . . włącznie.

Wystawiona dla P. . . . .

. . . .

. . . .

Miasto . . . . . . dn. . . . 19 . . . . r.

Pieczęć i podpis poselstwa

. . . .

. . . .

Podpis właściciela samochodu

. . . .

UWAGI:

Przepustka jest ważna w ciągu trzech miesięcy od daty wystawienia i służy do częstokrotnego przejazdu przez granicę celną Rzeczypospolitej Polskiej w terminie ważności przepustki. Przy pierwszym wjeździe urząd celny zatrzymuje kartę I i wpisuje datę wjazdu w kartach II i III. Następnie przejazdy przez granicę urzędy celne notują w odpowiednich rubrykach na odwrotnej stronie kartyII. Przy ostatecznym wyjeździe samochodu z obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej, który należy zgłosić urzędowi celnemu i który powinien nastąpić przed upływem terminu ważności przepustki, urząd celny zatrzyma kartę II i odnotuje datę wyjazdu w karcie III. Kartę III z adnotacjami urzędów celnych o wjeździe i wyjeździe właściciel samochodu winien zwrócić Poselstwu Polskiemu, które wydało przepustkę.

(Odwrotna strona druga).

POSELSTWO POLSKIE
w . . . .

PRZEPUSTKA Nr. . . . .

na czasowy wjazd samochodu do obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej.

Ważna do dn. . . . . . . włącznie.

Wydana dla P. . . . .

. . . .

. . . .

Rodzaj (samochód, motocykl) . . . .

Marka . . . .

Nr. fabryczny . . Motor Nr. . . Podwozie Nr. . .

Karoserja: forma i kolor . . . .

Waga samochodu w kg . . . Nr. policyjny . . .

Części zapasowe i ich waga . . . .

. . . .

. . . .

Miasto . . . . . dn. . . . . . 19 . . .

Pieczęć i podpis Poselstwa

. . . .

(Dalszy ciąg patrz str. 202).

A. Wymieniony wyżej samochów wjechał do obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej
dn. . . . . 19 . . . przez urząd celny
Pieczęć i podpis urzędnika celnego
. . . .

B. Wymieniony wyżej samochód wyjechał ostatecznie z obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej
dn. . . . . 19 . . . przez urząd celny
w . . . . Nr. rejestru . . .
Pieczęć i podpis urzędnika celnego
. . . .

KARTA WYJAZDOWA
Kartę tę zatrzymuje urząd celny przy ostatecznym wyjeździe samochodu.

216.

OKÓLNIK L. D. IV. 924/3/29

z dnia 5 lipca 1929 r.

W sprawie częściowej zmiany okólnika Ministerstwa Skarbu z dn. 27 maja 1925 r. L. DC/5185/II/25 o dokumentach handlowych dla odpraw celnych

Do wszystkich Dyrekcji Ceł i Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Punkt 1 okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 27 maja 1925 r. L. DC/5185/II/25 (Dz. Urz. M. Sk. Nr. 17, poz. 458 z 1925 r.) w sprawie dokumentów handlowych, wymaganych przy pisemnem zgłoszeniu towarów do odprawy, uzupełnia się dodaniem dalszych ustępów treści następującej:

„Za oryginalne dokumenty handlowe należy uważać również dokumenty, wystawione bezpośrednio przez składy, znajdujące się w wolnej strefie W. M. Gdańska.

Dokumenty, wystawione przez składy wolnej strefy gdańskiej winny być poświadczone przez odnośny gdański urząd celny. Poświadczenie takie może być uskutecznione jedynie w tych wypadkach, gdy w chwili przedstawienia urzedowi celnemu do poświadczenia dokumentów, wymienione w nich towary znajdują się faktycznie w składzie na obszarze wolnej strefy W. M. Gdańska. Sposób poświadczenia winien być taki: urząd celny . . . . . . stwierdza, że dokument niniejszy jest wystawiony przez firmę . . . . . ., posiadającą skład w wolnej strefie W. M. Gdańska i że wymieniony (e) w tym dokumencie towar (y) znajduje się w chwili obecnej we wspomnianym wyżej składzie".

Jednocześnie skreśla się ustęp 2 punktu 9 wymienionego na wstępie okólnika, jako nieaktualny.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr. Rasiński.*

217.

OKÓLNIK L. D. IV/928/3/29.

z dnia 5 lipca 1929 r.

w sprawie wykazu instytucji, uprawnionych do wystawiania świadectw pochodzenia.

Do
Wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że do wystawiania świadectw pochodzenia upoważnione są, poza innemi instytucjami już ogłoszonemi, poniżej wyszczególnione instytucje:

I. **We Francji** (w okręgu Konsulatu R. P. w Lille).
1) Izba Handlowa w Armentieres (Nord),
2) „ „ „ Arras (P-de-C) (Nord),
3) „ „ „ Avesnes (Nord),
4) „ „ „ Bethune (Nord),
5) „ „ „ Boulogne s/Mer (P.-de-C.),
6) „ „ „ Calais (Nord),
7) „ „ „ Cambrai (Nord),
8) „ „ „ Douai (Nord),
9) „ „ „ Dunkerque (Nord),
10) „ „ „ Lille (Nord),
11) „ „ „ St. Omer (Nord),
12) „ „ „ Roubaix (Nord),
13) „ „ „ Tourcoing (Nord),
14) „ „ „ Valenciennes (Nord).

II. **Na Łotwie.**
1) Ryski Komitet Giełdowy — Rigas Biržas Komiteja,
2) Lipawski Komitet Giełdowy — Liepajas Biržas Komiteja,
3) Windawski Komitet Giełdowy — Ventspils Biržas Komiteja,
4) Stowarzyszenie Litewskich Przemysłowców i rzemieślników — Latvijas Rupnieku un Amatnieku savieniba,
5) Stowarzyszenie kupców łotewskich — Latvijas tirgotaju savieniba,
6) Stowarzyszenie ryskich fabrykantów — Rigas fabrikantu Biedriba,
7) Ryska Izba Kupiecka — Rigas Tirgonu Kamera,
8) Zjednoczenie Lipawskich fabrykantów — Liepajas fabrikantu apvieniba.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr. Rasiński.*

218.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU

o utworzeniu na lotnisku w Poznaniu ekspozytury Urzędu Celnego w Poznaniu

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w

Poznaniu została utworzona na lotnisku w Poznaniu Ekspozytura Urzędu Celnego w Poznaniu.

Do zakresu działania Ekspozytury należy odprawa osobowa podróżnych i ich bagażu oraz przyjmowanie i przekazywanie przesyłek zagranicznych. Ostateczną odprawę celną towarów dokonywać będzie tak w przywozie jakoteż w wywozie Urząd Celny w Poznaniu.

(Monitor Polski z dnia 9 lipca 1928 roku Nr. 155).

Sprawy budżetowe.

219.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 2 lipca 1929 r.

o dodatkowym kredycie na okres budżetowy od 1 kwietnia 1929 r. do 31 marca 1930 r. na budowę basenu południowego w porcie Gdyńskim.

Na podstawie art. 6 ustawy skarbowej na okres od 1 kwietnia 1929 r. do 31 marca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 183) Rada Ministrów podwyższa ustalony w załączonym do ustawy skarbowej budżecie na okres od 1 kwietnia 1929 roku do 31 marca 1930 r grupa A, Administracja, Część 10, Ministerstwo Przemysłu i Handlu, wydatki nadzwyczajne, dział 5, paragraf 9 „Budowle" o sumę 8.500.000 zł., na budowę basenu południowego w porcie gdyńskim, a to z uwagi na zwiększone i zapadłe należności w wyniku przyspieszenia tempa robót przy rozbudowie portu w Gdyni.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *Świtalski.*

(Monitor Polski z dnia 6 lipca 1929 r. Nr. 153, poz. 392).

220.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 2 lipca 1929 r.

o dodatkowym kredycie na okres budżetowy od 1 kwietnia 1929 r. do 31 marca 1930 r. na cele związane z Powszechną Wystawa Krajową w Poznaniu.

Na podstawie art. 6 ustawy skarbowej na okres od 1 kwietnia 1929 r. do 31 marca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 183) Rada Ministrów podwyższa w niżej wymienionych budżetach na okres od 1 kwietnia 1929 r. do 31 marca 1930 r. grupa A. „Administracja", następujące kredyty na niecierpiące zwłoki wydatki, związane z Powszechną Wystawą Krajową:

a) część 5, Ministerstwo Spraw Zagranicznych, wydatki zwyczajne, dział 1, § nowoutworzony 11 „Organizacja i przyjęcie wycieczek zagranicznych na Powszechną Wystawę Krajową w Poznaniu" o sumę 350.000 zł.;

b) część 10, Ministerstwo Przemysłu i Handlu, wydatki zwyczajne, dział 1, § 10 „Subwencje" o sumę 1.300.000 zł.;

c) część 13, Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, wydatki zwyczajne, dział 1, § 14 „Udział w Powszechnej Wystawie Krajowej w Poznaniu" o sumę 60 000 zł.;

d) część 15, Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej, wydatki nadzwyczajne, dział 1, § 14 „Powszechna Wystawa Krajowa w Poznaniu" o sumę 40.000 zł.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *Świtalski.*

(Monitor Polski z dnia 6 lipca 1929 r. Nr. 153, poz. 393).

Przepisy o instytucjach bankowych.

221.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 czerwca 1929 r.

o sposobie stwierdzenia, które listy zastawne b. rosyjskich banków ziemskich: Kijowskiego, Moskiewskiego, Petersbursko-Tulskiego i Połtawskiego oraz obligacje b. Żytomierskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego były własnością obywateli polskich w dniu 26 marca 1928 r.

Na zasadzie art. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o likwidacji mienia byłych rosyjskich osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 377) zarzadzam co następuje:

§ 1. Za stanowiące własność obywateli polskich w dniu 26 marca 1928 r będą uważane następujące listy zastawne, emitowane przez byłe rosyjskie banki ziemskie: Kijowski, Moskiewski, Petersbursko-Tulski i Połtawski oraz obligacje byłego Żytomierskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego:

1) listy zastawne i obligacje, do których prawa zostały zabezpieczone na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 1032), lub, które zostały zarejestrowane na podstawie rozporządzeń Ministra Sakarbu: z dnia 22 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 434) i z dnia 15 stycznia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 6, poz. 35) po udowodnieniu: a) że zostały zabezpieczone lub zarejestrowane na rzecz obywateli polskich, b) że w dniu złożenia ich Komitetowi Likwidacyjnemu do spraw byłych rosyjskich osób prawnych stanowiły własność obywateli polskich;

2) listy zastawne i obligacje, zarejestrowane na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 486) po udowodnieniu, że w dniu złożenia ich

Komitetowi Likwidacyjnemu stanowiły własność obywateli polskich.

§ 2. Za należące do obywateli polskich w dniu 26 marca 1928 r. będą również uważane wymienione w § 1 papiery wartościowe, zgłoszone w terminie, przewidzianym w ust. 1 art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 377), po udowodnieniu, że w dniu 26 marca 1928 r. stanowiły własność obywateli polskich.

§ 3. Jako dowody, stwierdzające, że wymienione w § 2 papiery wartościowe stanowiły w dniu 26 marca 1928 r. własność obywateli polskich, mogą służyć następujące dowody pisemne:

a) zaświadczenia o zgłoszeniu względnie zdeponowaniu listów zastawnych i obligacyj w Ministerstwie Skarbu, w b. Głównym Urzędzie Likwidacyjnym, Komisjach Szacunkowych i innych instytucjach państwowych, oraz w instytucjach społecznych lub prywatnych instytucjach kredytowych, mających siedzibę na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej;

b) rachunki bankowe na nabyte papiery wartościowe;

c) inne dowody, stwierdzające okoliczność, wymienioną w ustępie 1 paragrafu niniejszego.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(D. U. R. P. z dnia 8 lipca 1929 r. Nr. 49, poz. 407).

222.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 czerwca 1929 r.

o ustaleniu trybu i sposobu konwersji listów zastawnych b. rosyjskich banków ziemskich: Kijowskiego, Moskiewskiego, Petersbursko-Tulskiego i Połtawskiego oraz obligacyj b. Żytomierskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego.

Na podstawie art. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o likwidacji mienia byłych rosyjskich osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 377) zarządzam co następuje:

§ 1. Listy zastawne b. rosyjskich banków ziemskich: Kijowskiego, Moskiewskiego, Petersbursko-Tulskiego i Połtawskiego oraz obligacje b. Żytomierskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego, uznane, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 24 czerwca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 407), za stanowiące w dniu 26 marca 1928 r. własność obywateli polskich, zostaną skonwertowane na złotowe listy zastawne Wileńskiego Banku Ziemskiego o takiem samem oprocentowaniu, według planów, ustalonych przez Komitet Likwidacyjny do spraw b. ros. osób prawnych — oddzielnie dla każdej z wymienionych instytucyj kredytu długoterminowego.

§ 2. Wymienione w paragrafie poprzednim złotowe listy zastawne zostaną uzyskane wzamian za odstąpienie Wileńskiemu Bankowi Ziemskiemu wierzytelności, przypadających z tytułu pożyczek długoterminowych, udzielonych przez wskazane instytucje w listach zastawnych lub obligacjach, a zabezpieczonych na nieruchomościach, położonych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 3. Warunki odstąpienia powyższych wierzytelności zostaną ustalone w umowie pomiędzy likwidatorem mienia wskazanych instytucyj a Wileńskim Bankiem Ziemskim, z tem jednak zastrzeżeniem, aby suma nominalna listów zastawnych, otrzymanych tytułem ceny sprzedażnej odstąpionych wierzytelności, nie była mniejszą od wyrażonej w złotych ogólnej kwoty tych wierzytelności według ich stanu z dnia 1 stycznia 1929 r.

Oprócz określonych w ten sposób świadczeń w listach zastawnych, mogą być nadto zastrzeżone dopłaty gotówkowe, przeznaczone przedewszystkiem na zaspokojenie kosztów likwidacji, do których, między innemi, zostaną zaliczone ewentualne należności, przypadające na rzecz Wileńskiego Banku Ziemskiego z tytułu wynagrodzenia za finansowanie czynności przymusowego zarządcy państwowego i likwidatora.

Umowa, przewidziana w paragrafie niniejszym, podlega zatwierdzeniu przez Komitet Likwidacyjny.

§ 4. Uzyskane z realizacji wierzytelności, wymienionych w § 2 niniejszego rozporządzenia, listy zastawne i sumy pieniężne, po zaspokojeniu kosztów likwidacji i innych pretensyj, przewidzianych w art. 13 rozporządzenia z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 377), będą rozdzielone pomiędzy właścicieli emitowanych przez powyższe instytucje papierów wartościowych, których roszczenia zostaną przyjęte przez Komitet Likwidacyjny, zgodnie z przepisami rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 377) i rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 czerwca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 407).

§ 5. Za podstawę podziału zostanie przyjęty stosunek sumy nominalnej listów zastawnych Wileńskiego Banku Ziemskiego, uzyskanych z realizacji wymienionych w § 2 wierzytelności każdej z instytucyj kredytu długoterminowego, do wyrażonej w walucie rublowej sumy nominalnej przyjętych przez Komitet Likwidacyjny pretensyj, przypadających z tytułu papierów wartościowych, emitowanych przez każdą z tych instytucyj, z zastrzeżeniem, iż stosunek ten nie może być wyższy od miary przerachowania, przewidzianej w § 2 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 roku (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 30, poz. 213).

Podziału dokonywać będzie Komitet Likwidacyjny, w miarę realizacji aktywów, oddzielnie

dla każdej z wymienionych instytucyj, według sporządzanych w tym celu planów konwersyjnych.

§ 6. Pozostałe, po zaspokojeniu kosztów likwidacyjnych, sumy pieniężne, uzyskane z realizacji wierzytelności, wymienionych w § 2 niniejszego rozporządzenia, zostaną podzielone przez Komitet Likwidacyjny pomiędzy wierzycieli według zasad, przewidzianych w § 5 niniejszego rozporządzenia.

Łączna suma wypłaconej w ten sposób gotowizny oraz listów zastawnych, wyrażonych w nominalnej wartości, nie może jednak przekraczać sumy, wynikającej z przerachowania, według pełnych stawek § 2 rozporzadzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr.30, poz. 213) pretensyj, przyjętych przez Komitet Likwidacyjny.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(D. U. R. P. z dnia 8 lipca 1929 r. Nr. 49, poz. 408).

Przepisy ubezpieczeniowe.

223.

Ostrzeżenie przed nielegalną działalnością ubezpieczeniową pism perjodycznych.

Zdarzają się wypadki, że poszczególne redakcje pism perjodycznych dla zwiększenia poczytności pisma zapewniają swoim abonentom bezpłatne ubezpieczenie od wypadków, polegające na tem, że abonent równocześnie z opłatą za prenumeratę pisma i na czas, za który tę opłatę uiścił, ma prawo wrazie nieszczęśliwego wypadku do odszkodowania. Ubezpieczenie takie prowadzi wydawnictwo we własnym zakresie i samo z własnych środków zapewnia abonentom odszkodowanie.

Ministerstwo Skarbu (Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń) zwraca uwagę, że ten sposób ubezpieczenia abonentów w myśl przepisów rozporządzenia o kontroli ubezpieczeń z dnia 26/I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 64) nie jest dozwolony i że działalność taka jako niekoncesjonowana działalność ubezpieczeniowa podlega karze przewidzianej w art. 100 wspomnianego rozporządzenia, to jest karze aresztu do sześciu miesięcy i grzywny do 10.000 złotych, albo jednej z tych kar.

Abonenci pism mogą być ubezpieczeni przez wydawnictwa pism perjodycznych tylko w jednym z koncesjonowanych zakładów ubezpieczeń i na podstawie ogólnych warunków ubezpieczeń zatwierdzonych dla danego zakładu przez Państwową Władzę Nadzorczą.

Przepisy o państwowej służbie cywilnej.

224.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 3 czerwca 1929 r.

w sprawie zawierania małżeństw przez oficerów i szeregowych Straży Granicznej.

Na podstawie art. 34 ustęp 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 349) zarządzam co nasępuje:

§ 1. Na zawarcie związku małżeńskiego oficer i szeregowy Straży Granicznej winien uzyskać zezwolenie władzy przełożonej stosownie do niniejszych przepisów.

§ 2. Zezwolenia na zawarcie związku małżeńskiego udziela:

a) Komendant Straży Granicznej wszystkim oficerom Straży Granicznej oraz szeregowym, podległym bezpośrednio Komendzie;

b) Kierownik Inspektoratu Okręgowego Straży Granicznej szeregowym, podległym Inspektoratowi Okręgowemu w granicach ustalonych przez Komendanta Straży Granicznej do dnia 1 kwietnia każdego roku.

§ 3. Warunkami niezbędnemi do uzyskania zezwolenia są:

A. Dla oficerów:
1) ukończenie 24 lat życia,
2) nieposzlakowana opinja narzeczonej,.

B. Dla szeregowych:
1) ukończenie 24 lat życia,
2) przesłużenie trzech lat w Straży Granicznej względnie w Straży Celnej,
3) nieposzlakowana opinja narzeczonej,
4) dołączenie prośby o przeniesienie na inne miejsce służbowe na koszt własny, o ile petent zamierza wstąpić w związek małżeński z osobą, posiadającą w rejonie jego obecnego przydziału służbowego krewnych lub powinowatych.

§ 4. Szeregowym Straży Granicznej przysługuje prawo odwołania od odmownej decyzji Inspektoratu Okręgowego do Komendanta Straży Granicznej w terminie 14 dni od następnego po doręczeniu decyzji względnie ogłoszeniu w rozkazie.

Decyzja Komendanta Straży Granicznej jest ostateczna.

§ 5. Komendant Straży Granicznej może odstąpić w wypadkach wyjątkowych, zasługujących na szczególne uwzględnienie, od warunków wymienionych w § 3 ust. A. pkt. 1 i w § 3 ust. B. pkt. 1, 2 i 4. Odmowa zezwolenia w takim wypadku może nastąpić bez podania powodów.

§ 6. Decyzja w sprawie zawarcia związku małżeńskiego winna być zakomunikowana proszącemu w przeciągu 6 tygodni po złożeniu przezeń prośby na ręce bezpośredniego przełożonego. W razie przekroczenia tego terminu, zezwolenie należy uważać za udzielone, przyczem należy wydać proszącemu dowód zezwolenia.

§ 7. Zezwolenie na zawarcie związku małżeńskiego jest ważne w ciągu roku od dnia wystawienia Zezwolenie to nie przesądza kwesji, czy do zawarcia małżeństwa nie zachodzą ustawowe lub religijne przeszkody.

§ 8. Zawarcie związku małżeńskiego przez oficera lub szeregowego bez zezwolenia, pociąga za sobą w stosunku do winnego odpowiedzialność dyscyplinarną.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 11 lipca 1929 r. Nr. 50, poz. 413).

Drukarnia Państwowa, Miodowa 22. Nr. 46903 8 VII. 1929 r. 8000